

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 15. november 2016
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Helle Carpentier
Sagsnr.: 2016-0037-0161
Dok.: 2125528

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 7 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Kriminalisering af udtrykkelig billigelse af visse strafbare handlinger som led i religiøs oplæring) (L 18), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 31. oktober 2016. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Marianne Jelved (RV) og Mette Bock (LA).

Søren Pind

/

Nicolai Winther

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 7 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Kriminalisering af udtrykkelig billigelse af visse strafbare handlinger som led i religiøs oplæring) (L 18):

”Ministeren bedes redegøre for, hvordan det sikres, at lovens udsondring af religiøs undervisning og forkyndelse ikke fører til en vilkårlig begrænsning af ytringsfriheden?”

Svar:

Justitsministeriet har forstået spørgsmålet således, at der spørges til, hvordan lovforslaget har defineret begrebet ”religiøs oplæring” som led i afgrænsningen af strafansvaret.

Justitsministeriet kan i den forbindelse henvise til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 1, hvoraf bl.a. følgende fremgår:

”Kriminaliseringen vil alene omfatte ytringer, der fremsættes som led i religiøs oplæring. Med religiøs oplæring menes, at oplæringen er religiøst begrundet og har et forkyndende element. Det betyder, at formålet med oplæringen er at gøre et bestemt budskab kendt og at vinde nye tilhængere (eller fastholde eksisterende).

Det indebærer bl.a., at almindelig religionsundervisning, der ikke indeholder et sådant forkyndende element – og hvor formålet således ikke er at vinde nye tilhængere mv. – ikke vil være omfattet af kriminaliseringen.

Der vil endvidere alene være tale om oplæring i den nævnte forstand, hvis den pågældende har en særlig (religiøs) autoritet i forhold til modtageren eller modtagergruppen, således at den eller disse personer kan anses for særligt sårbare over for forkynderens påvirkning. Der skal således være et autoritetsspring mellem de pågældende.

En tilfældig sammensat modtagergruppe, som f.eks. ikke udspringer af en religiøs menighed eller lignende, i forhold til hvilken forkynderen mv. har en sådan autoritet, vil således som udgangspunkt falde uden for det kriminaliserede område. Det gælder også i forhold til grupper og indlæg på sociale medier mv.

Den nævnte afgrænsning indebærer endvidere, at både religiøse forkynderes virksomhed og aktiviteter udøvet af andre, der i situationen ytrer sig som led i religiøs oplæring i den nævnte forstand, vil være omfattet.

Formålet med at omfatte andre end forkyndere er navnlig at undgå omgåelse af den foreslåede bestemmelse, f.eks. i en situation hvor en religiøs forkynder i forbindelse med en handling, hvor der foregår religiøs oplæring, giver ordet til én af deltagerne – eventuelt efter forudgående aftale – og den pågældende herefter som led i den religiøse oplæring fremsætter ytringer, der er omfattet af kriminaliseringen. I en sådan situation må forkynderen således anses for at have tildelt den pågældende en særlig (religiøs) autoritet. Mere tilfældighedsprægede udtalelser i en sådan sammenhæng – f.eks. fordi en deltager selv tager ordet – vil som det klare udgangspunkt ikke være omfattet.

Religiøs oplæring vil bl.a. – udover ”gudstjenester” og andre religiøse handlinger – kunne omfatte den undervisning, instruktion eller vejledning (oplæring), der finder sted på koranskoler, bibelskoler, i visse religiøse studiekredse mv., men også i forbindelse med almindelig konfirmationsforberedelse.”